ΜΕ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΟΥ ΛΥΚΟΥ

Τεύχος Οκτωβρίου

Κλάδος Λυκοπούλων

ΣΩΜΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

#scoutsofgreece

Ήρθε το Φθινόπωρο και η νέα προσκοπική χρονιά ξεκινά.
Οι Γερόλυκοι ανοίγουν την εστία, κάθονται στο τραπέζι της Αγέλης και λένε τα νέα τους.
Η κουβέντα γρήγορα έρχεται στην κατασκήνωση που πέρασε και στα Λυκόπουλα. Κάποια μεγάλωσαν και θα πάνε στην Ομάδα Προσκόπων.
Η υπόλοιπη Αγέλη όμως πρέπει να συμμετέχει σε δραστηριότητες διαφορετικές από πέρσι.
Θα έχουμε και νέες εγγραφές. Πώς να είναι άραγε τα καινούρια Λυκόπουλα;

Η μηνιαία ηλεκτρονική εφημερίδα του κλάδου Λυκοπούλων έγινε πραγματικότητα.

1. Προσαρμογή

Προσαρμογή χαρακτηρίζεται η διαδικασία όπου κάποιος προσπαθεί να διαμορφώσει την συμπεριφορά του ώστε να αναπτύξει την καλύτερη δυνατή σχέση με το καινούργιο περιβάλλον, τις συνθήκες και τους ανθρώπους. Πάντα η Προσαρμογή είναι Συνδεδεμένη με την Αλλαγή.
Τα καινούρια Λυκόπουλα έρχονται σε ένα νέο περιβάλλον, πιθανά χωρίς να ξέρουν και κανέναν. Ρόλος μας είναι να τους δώσουμε χώρο και χρόνο , να τα κάνουμε να αισθανθούν άνετα και ασφαλή, να κάνουμε τον χρόνο τους ευχάριστο και δημιουργικό.
Η Αγέλη μπορεί να είναι μία και να δομείται πάνω σε συγκεκριμένους κανόνες και πλαίσια αλλά κάθε Λυκόπουλο είναι ξεχωριστό. Έχει την δική του δύναμη και χαρακτήρα, καθώς έχει καταφέρει κάποια πράγματα στη ζωή του και κάποια όχι ακόμα. Το πρόσωπο είναι ο καθρέπτης της ψυχής, γι' αυτό τα μάτια σας ανοιχτά και παρατηρήστε.
Βοηθήστε τέλος τα Λυκόπουλα σας να καλλιεργήσουν Βασικά Κλειδιά Συναισθηματικής Νοημοσύνης, E.Q. όπως:
-Να κτίσουν δυνατότερη προσωπική και διαπροσωπική ταυτότητα
-Να αναπτύξουν εσωτερική δύναμη και ωριμότητα
-Να καλλιεργήσουν αυτοέλεγχο και αυτοπεποίθηση
-Να υιοθετήσουν την έννοια της αυτοπειθαρχίας και της ανεξαρτησίας

2. Το παιδί της ζούγκλας

Το βιβλίο της ζούγκλας αποτελεί τον σκελετό της ιστορίας των Λυκοπούλων. Όλη η φιλοσοφία του κλάδου Λυκοπούλων στηρίζεται πάνω στο βιβλίο του Ράντγιαρντ Κίπλινγκ «Το βιβλίο της ζούγκλας». Το πρώτο κεφάλαιο του βιβλίου ονομάζεται «τα αδέλφια του Μόγλη» . Φέτος αφιερώστε το σε εσάς, ως την αρχή της περιπέτειας που θα ζήσετε.
Καλό θα ήταν κάθε βαθμοφόρος του κλάδου Λυκοπούλων να έχει διαβάσει αυτό το βιβλίο και να είναι έτοιμος να «ντύσει» με αυτό ένα ολόκληρο Μηνιαίο Θέμα.

3. Ανάβαση

Έρχεται η ημέρα όπου τα μεγαλύτερα Λυκόπουλα θα αφήσουν την Αγέλη και θα ενταχθούν στην ζωή της Ενωμοτίας μέσα στην Ομάδα Προσκόπων. Ακολουθώντας τα παρακάτω βήματα θα αφήσουμε την στιγμή της ανάβασης μοναδική για το Λυκόπουλο.

Πριν

• Μαζί με τον Ακέλα τα Λυκόπουλα που ανεβαίνουν μπορούν να συμμετέχουν σε μία δράση της Ομάδας Προσκόπων.
• Μαζί με τον Ακέλα, ο αρχηγός Ομάδας ξεναγεί τα Λυκόπουλα στους χώρους τον ενωμοτιών και τους λέει λίγα πράγματα για την Ομάδα Προσκόπων.

Κατά

• Τα Λυκόπουλα που ανεβαίνουν έρχονται στην δράση που θα πραγματοποιηθεί η ανάβαση με την Λυκοπουλική τους στολή ή αν το έχουν επιλέξει τα ίδια με την καινούρια τους προσκοπική στολή.
• Την ώρα των Τυπικών ο Ακέλα τα παίρνει από το κύκλο λέγοντας λίγα λόγια για την ζωή τους στην Αγέλη και τα παραδίδει στον αρχηγό Ομάδας.
• Τα παιδιά δίνουν την Προσκοπική τους Υπόσχεση και ως καινούριοι Πρόσκοποι πλέον διαλέγουν την Ενωμοτία τους.

Μετά

• Τα παιδιά μπορεί να έχουν την ανάγκη να μιλήσουν πάλι με τον Ακέλα τους. Ρόλος του είναι να τα καθησυχάσει με τα λόγια και την παρουσία του και να τους δώσει να καταλάβουν ότι το επιτελείο της Ομάδας και τα στελέχη της Ενωμοτίας τους είναι εκεί για να τα ακούσουν όπως ήταν πάντοτε και οι Γερόλυκοί τους. Φροντίστε η διαδικασία της ανάβασης να γίνει με σεβασμό απέναντι στο παιδί . Υπάρχει και το βιβλίο «Από την Υπόσχεση στην Ανάβαση» όπου μπορούμε να ανατρέξουμε.

4. Δράση Προβολής

Συνήθως στην αρχή της προσκοπικής χρονιάς το σύστημα με όλα τα τμήματα πραγματοποιεί δράσεις προβολής σε πλατείες, σχολεία, χώρους πολιτιστικών εκδηλώσεων και πάρκα της περιοχής του.

Για την δράση χρειάζεσαι καλή ενημέρωση του κόσμου, έγγερη προετοιμασία, δημιουργία ευχάριστου κλίματος και παιχνίδια που «βγάζουν» μάτι.

Μεγάλο Twister – Σε μια μεγάλη βάση (ανάλογα με τα παιδιά που περιμένουμε) πολλαπλασιάζουμε το ταμπλό του κλασσικού παιχνιδιού και ακολουθούμε τους ίδους κανόνες.

TeamBuilding 1 – Σε ένα μεγάλο κουβά βάζουμε 5-10 μπαλάκια του tennis. Σκοπός είναι να μεταφέρουμε τα μπαλάκια σε διαφορετικούς κουβάδες/κουτιά με τη χρήση σχοινιών όπως στην φωτογραφία. Μετράμε τον χρόνο που κάθε ομάδα ολοκλήρωσε τη μεταφορά για να βγάλουμε τη νικήτρια ομάδα.

4. Δράση Προβολής

TeamBuilding 2 – Η κάθεομάδα έχει στη διάθεση της ένα χαρτόνι και ένα μαρκαδόρο δεμένο με σχοινί όπως στη φωτογραφία. Σκοπός είναι να γράψουν τη λέξη που έχουμε ορίσει (π.χ. ΛΥΚΟΠΟΥΛΑ).

Ποτηροδρομίες – Απλώνουμε σπάγκο σε μια απόσταση και πάνω του στερεώνουμε ένα χάρτινο ποτήρι που έχει τη δυνατότητα να μετακινείται, σχηματίζοντας έτσι όσες «διαδρομές» επιθυμούμε όπως στη φωτογραφία. Σκοπός είναι φυσώντας να φτάσει το ποτήρι στο τέλος της διαδρομής. Κερδίζει ο πιο γρήγορος. Το παιχνίδι μπορεί να παιχτεί είτε ατομικά είτε σε σκυταλοδρομία.

Κατασκευή Λύκου (αναμνηστικό) – Κατασκευάζουμε τον λύκο της φωτογραφίες χρησιμοποιώντας: 1 χάρτινο πιάτο ανά κατασκευή, λωρίδες από καφέ γκοφρέ, λευκά μαύρα και καφέ χαρτόνια (εναλλακτικά και έτοιμα μάτια), κόλλα ή/και συρραπτικό. Οι διαστάσεις που κόβουμε τα αυτιά και τη μουσούδα δεν είναι σταθερές αλλά ανάλογες του μεγέθους του πιάτου που θα βρούμε.

Σημειώσεις / Προτάσεις:

• Δίνουμε τον τόνο της δράσης.
Φροντίζουμε τη διακόσμηση του χώρου με αφίσες / banners, έχουμε διαθέσιμο ενημερωτικό υλικό, βίντεο (υπάρχουν προωθητικά βίντεο του ΣΕΠ) ή/και μουσική!

• Μπορούμε να προσφέρουμε ένα κέρασμα σε γονείς και παιδιά (μπουκαλάκι νερό,αναψυκτικό, χυμό, βουτήματα, κτλ)

• Έχουμε όλες τις δραστηριότητες χρεωμένες σε υπεύθυνο ενήλικο στέλεχος, μαζεμένα τα υλικά και έτοιμα ώστε τα παιχνίδια να έχουν ροή και να μη σταματούν.

• Φροντίζουμε να ολοκληρώσουν όλα τα παιδιά τη χειροτεχνία ώστε να φύγουν με αυτή ως αναμνηστικό.

• Οριοθετούμε τον χώρο του κάθε παιχνιδιού αλλά και εκείνο της δράσης αν αυτή πραγματοποιείται εκτός της εστίας μας.

• Διασφαλίζουμε την υγιεινή και την καθαριότητα του χώρου της δράσης και την ασφάλεια των συμμετεχόντων.

Προτάσεις για κατασκευές με θέμα:
Halloween

1. Παρέα Νυχτερίδων (Υλικά: ρολά από χαρτιά υγείας, τέμπερες, πινέλα, καφέ χαρτόνια, ψαλίδια)

2. Ιστός αράχνης (Υλικά: γλωσσοπίεστρα, μαλλί, ατλακόλ)

3. Τερατάκια (Υλικά: ρολά υγείας, τέμπερες, πινέλα, χρυσόσκονη)

Προτάσεις για κατασκευές με θέμα:
Halloween

4. Φαντάσματα (Υλικά: χάρτινα πιάτα, γάζα, χαρτιά Α4, ψαλίδια, ατλακόλ)

5. Κουκουναροαράχνες (Υλικά: Κουκουνάρια, σύρματα πίπας, ματάκια, σιλικόνη)

6. Θέτρο σκιών (Υλικά: μαύρο χαρτόνι, ψαλίδια, καλαμάκια)

Δράση Ειδική Συγκέντρωση **(Αφιέρωμα στην 28η Οκτωβρίου 1940)**

«Ταξίδι στο παρελθόν»

Στόχος: Πνευματική Καλλιέργεια

Στόχος παιδαγωγικής ενίσχυσης: Όρεξη για μάθηση

Η χρονική μηχανή είναι ζεστή άρα κάποιος την χρησιμοποίησε…Μπαίνουμε στην χρονική μηχανή και βρισκόμαστε πίσω στο '40 την ώρα του πολέμου. Τα παιδιά της εποχής εκείνης μας οδηγούν στους δρόμους του νησιού όπου είδαν ένα παράξενο άνθρωπο…

ΩΡΕΣ	ΚΙΝΗΣΕΙΣ	ΥΛΙΚΑ	ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
10'	Τυπικά έναρξης-Απονομές-Τελετές	Σημαία – Σήμα	Όλοι
20'	(τα λυκόπουλα περνούν από μία χρονική πύλη) Στο παρελθόν βρίσκουν την αγέλη σστρατιώτες και παιδιά του '40 και τα βάζουν αμέσως στις επάλξεις γιατί χρειάζονται βοήθεια… α) «Η εκπαίδευση» -Οι καινούριοι στρατιώτες εκπαιδεύονται στο σημάδι και στον αγώνας σώμα με σώμα. -Η αγέλη χωρίζεται σε δύο ομάδες. Κάθε ομάδα έχει από 3 τενεκεδάκια στο τέλος της πλευράς της. Δίνουμε μία μπάλα στα λυκόπουλα. Όποιο κρατάει την μπάλα μπορεί να κάνει μέχρι και 3 βήματα. Στόχος της κάθε ομάδας είναι να ρίξει τα τενεκεδάκια της άλλης. β) «Ανεφοδιασμός» -Στο πόλεμο υπάρχουν άνθρωποι που είναι υπεύθυνοι για τον ανεφοδιασμό. Αν τους εξουδετερώσουμε θα έχουμε το πλεονέκτημα. -Χωρίζουμε την αγέλη σε δύο ομάδες. Δίνουμε μία μπάλα στην κάθε ομάδα. Η μία κυνηγάει την άλλη. Η ομάδα που	Σχοινιά, πανιά, ήχοι πολέμου 6 τενεκεδάκια, μπάλα	

	κυνηγάει τρέχει να πετύχει το λυκόπουλο της αντίπαλης που κρατάει την μπάλα. γ) «Τα μηνύματα» -Στο νησί υπάρχουν παντού μηνύματα ειρήνης και πολέμου. Πρέπει τα μηνύματα της ειρήνης να προστατευτούν για να δώσουν ελπίδα. -Σε post-it έχουμε γράψει λέξεις που θυμίζουν πόλεμο (π.χ. όπλο, οβίδα, τανκ, πείνα, εξαθλίωση κ.λπ.) και λέξεις που θυμίζουν ειρήνη (π.χ. ανάπτυξη, χαρά, περιστέρι κ.λπ.). Κάθε λυκόπουλο παίρνει ένα post-it. Όσα έχουν πάρει με λέξεις ειρήνης τα κολλούν στην πλάτη τους και πρέπει να τα προστατέψουν. Όσα έχουν πάρει με λέξεις πολέμου τα έχουν στο χέρι τους και πρέπει να τα ξεφορτωθούν. Τα λυκόπουλα με τα μηνύματα του πολέμου κυνηγούν. Όταν πιάσουν κάποιο από την άλλη ομάδα ανταλλάσουν χαρτάκια. Τραγούδι: «Βάζει ο Ντούτσε τη στολή του»	2 μπάλες Post-it πολέμου και ειρήνης	
15’	Ευτυχώς που η γνώση δεν έχει καταστραφεί από τον πόλεμο και μπορεί ακόμα να μεταδίδεται… (νέα γνώση) «Αναπτέρωση ηθικού» -Τα παιδιά του νησιού για να αναπτερώσουν το ηθικό των κατοίκων φτιάχνουν ελληνικές σημαίες και μας λένε τον γρηγορότερο τρόπο για να φτιάξεις. Εμπέδωση: Για να καλύψουμε όμως όλο το νησί πρέπει να βοηθήσουν και τα λυκόπουλα για μαζική παραγωγή. - Δίνουμε σε κάθε λυκόπουλο λωρίδες ύφασμα μπλε και λευκές και πρέπει να	Σημαία Λευκές και μπλε λωρίδες υφάσματος, καρφίτσες	

	συναρμολογήσει το σημαιάκι του.		
15′	**Παιχνίδια Επανάληψης Γνώσεων και Κριτήρια Αξιολόγησης** α) «Σύμμαχοι και αντίπαλοι» -Ένας στρατιώτης ζητάει να μάθει, ποιες χώρες παίρνουν μέρος στον Β' παγκόσμιο πόλεμο και ποια τα νομίσματά τους, για να δούμε ποιοι μπορούν να μας βοηθήσουν. -Χωρίζουμε την αγέλη σε εξάδες. Δίνουμε ένα μπαλάκι στην κάθε εξάδα. Ο Ήρωνας δείχνει τα κενά που αντιστοιχούν σε νομίσματα και σημαίες και οι εξάδες πετούν το μπαλάκι τους και όποιο μπει πρώτο στον κουβά η εξάδα απαντάει. (Επανάληψη γνώσης) β) «Ποίηση» -Υπάρχουν ποιητές που έχουν γράψει για τον πόλεμο του ΄40 όπως ο Οδυσσέας Ελύτης. Τα παιδιά δεν ξέρουν πολλά για αυτόν και ζητούν την γνώση μας. -Στον χώρο έχουμε διασκορπίσει χαρτάκια με το όνομα του κάθε λυκόπουλου. Κάθε λυκόπουλο παίρνει από ένα μαρκαδόρο, ψάχνει να βρει το χαρτί του και γράφει για τον Ελύτη: που γεννήθηκε, το μεγαλύτερο βραβείο που πήρε και έργα του. (Κρ. Αξ. Να γνωρίζει τη ζωή και το έργο κάποιου ποιητή- 2ο Στάδιο Π.Κ.)	Χαρτόνι με κενά, σημαίες, μαρκαδόροι Χαρτιά Α4, μαρκαδόροι	
20′	Ψυχαγωγία Α) «Το παιχνίδι» -Τα παιδιά δεν έχουν σταματήσει το		

	παιχνίδι. Λες κάποιο από αυτά να μας οδηγήσει στη λύση αν παίξουμε μαζί του ένα παιχνίδι της εποχής; -Χωρίζουμε την αγέλη σε εξάδες. Παίρνουν οι πρώτοι ένα τσέρκι, το κυλούν σε μία διαδρομή, γυρνούν πίσω και το δίνουν στον επόμενο κ.ο.κ. Β) «Η ιστορία του τοίχου» -Ο κόσμος γράφει συνθήματα στους τοίχους. Κάποιος από αυτούς μπορεί να ξέρει. Θα γράψουμε τα μηνύματα μας και θα προσέχουμε τους τσιλιαδόρους. -Υπάρχει στον τοίχο χαρτί του μέτρου. Η αγέλη σε εξάδες. Κάθε εξάδα έχει την μπογιά και το πινέλο της. Κάθε εξάδα πρέπει να γράψει «Ελευθερία» στο χαρτί. Όταν ακούν ένα σφύριγμα πρέπει να απομακρύνονται και όταν ακούν δύο σφυρίγματα πρέπει να συνεχίζει ο επόμενος της εξάδας να βάφει μέχρι να τελειώσει η λέξη. Γ) «Πραγματική ιστορία» -Μετά την καταστροφή της βιβλιοθήκης η ιστορία της εποχής έγινε κομματάκια. Πρέπει να βοηθήσουμε στην αποκατάσταση της και να μάθουμε τις μυστικές λέξεις από τους συμμάχους. -Κάθε εξάδα παίρνει τα κομμάτια ενός εγγράφου της εποχής και τα ενώνει. Στο έγγραφο όμως υπάρχουν κενά. Στον χώρο υπάρχουν βαθμοφόροι και ο καθένας ξέρει κάποιες λέξεις. Τα λυκόπουλα πρέπει να πάνε σε αυτούς, να τις ακούσουν και να συμπληρώσουν με αυτές τα κενά στα έγγραφά τους. Τραγούδι: «Η Ελλάδα ποτέ δεν πεθαίνει»	4 Τσέρκια Χαρτί του μέτρου, μπογιές, πινέλα, σφυρίχτρα Κομμάτια εγγράφων	

5’	**Διήγηση ιστορίας:** «ο μεγάλος περίπατος του Πέτρου»		
5’	**Τυπικά Λήξης**	Σημαία, σήμα	Όλοι
	Τακτοποίηση χώρου-Συμβούλιο Αγέλης-Αξιολόγηση δράσης-Προετοιμασία επόμενης		Όλοι

Ο Πέτρος δεν το ’θελε να πεθάνει από πείνα. Προχωρούσε στην άγνωστη γειτονιά. Ένιωσε τα μάτια του να τον τσούζουν από τα δάκρυα που δεν έβγαιναν. Είχε διαβάσει για ένα αγοράκι σαν κι εκείνον, που πεινούσε κι αυτό, μα έκανε χίλια δυο κατορθώματα σε μια επανάσταση στο Παρίσι, στα παλιά χρόνια. Έτρεχε από οδόφραγμα σε οδόφραγμα, κουβαλούσε φισέκια, έφερνε μηνύματα στους επαναστάτες, Γαβριά τον λέγανε, δεν ήτανε τ’ όνομά του, αλλά το παρατσούκλι του. Άραγε τον τραβούσε και κείνον τόσο δυνατά το στομάχι; Ο Πέτρος έσκασε μόνο δύο λάστιχα σε γερμανικά φορτηγά, το ένα, μάλιστα, λέει πως το ’κανε ο Σωτήρης. Ούτε οδοφράγματα ούτε φοιτητές με τα λάβαρα μπροστά ούτε τίποτα.

Μόνο ένας-ένας πέφτουν στο δρόμο οι διαβάτες από την πείνα. Μήπως έπεσε κι ο Γιάννης και έχει τόσες μέρες να φανεί; Την τελευταία φορά είχε τόσο αδυνατίσει, που το μπαλάκι του πιγκ-πογκ στο λαιμό του είχε τόσο ξεπεταχτεί ακόμα πιο πολύ, θαρρείς σε λίγο θα ’φευγε από το λαρύγγι του και θα ’κανε γκελ χάμω.

Κατάλαβε πως είχε μπερδευτεί σε άγνωστα δρομάκια και προχώρησε να στρίψει, να βγει στη μεγάλη λεωφόρο, κι από κει ήξερε να πάει. Έστριψε και νόμισε πως ονειρεύεται.

Πέρα από τη μεγάλη λεωφόρο, ερχότανε μια αλλόκοτη λιτανεία. Βάδιζε κόσμος πολύς, βουβός, λες και ήτανε μαγεμένος. Μπροστά πηγαίνανε ανάπηροι πάνω στα καροτσάκια τους, που τα ’σπρωχναν νοσοκόμες, ντυμένες τις στολές τους. Πιο πίσω άλλοι ανάπηροι με τα δεκανίκια τους και πάρα πίσω κόσμος, κόσμος ατέλειωτος, που κρατούσανε τεντωμένα άσπρα πανιά που γράφανε πάνω τους με τεράστια μαύρα γράμματα: «ΠΕΙΝΑΜΕ». Δεν ακουγόταν άλλος θόρυβος παρά το γκαπ-γκουπ από τα δεκανίκια πάνω στην άσφαλτο. Ύστερα ακουστήκανε και ξερά κλακ κλικ από αυτόματα που τα οπλίζανε. Γύρισε ο Πέτρος και είδε να έρχονται από παντού καραμπινιέροι. Ο κόσμος προχωρούσε σαν να μη συνέβαινε τίποτα. Ο Πέτρος θα ’θελε να το βάλει στα πόδια, μα στεκότανε καρφωμένος, λες και τον είχανε μαγέψει. Τα καροτσάκια με τους ανάπηρους όλο και πλησίαζαν, ο αέρας ανέμιζε σαν σημαίες τα μαντίλια των νοσοκόμων.

Ο Πέτρος είχε πάει, μια φορά στη ζωή του, σε παρέλαση με το σχολείο, Την 25η Μαρτίου, πριν τον πόλεμο. «Είναι υποχρεωτικό», τους είχε πει ο κύριος Λουκάτος. «Όποιος δεν έρθει δεν θα πάρει βαθμό». Ο Πέτρος έτσι κι αλλιώς θα πήγαινε, γιατί ήθελε πολύ να φορέσει την μπλε στολή του φαλαγγίτη. Ο διευθυντής τους είχε πει μόλις περάσουν μπροστά από την εξέδρα των επισήμων να φωνάξουνε: «Ζήτω ο αρχηγός! Ζήτω η Ελλάδα!», Ο Σωτήρης και η παρέα του, πέντε έξι αγόρια από τα θηρία της τάξης, αντί να φωνάξουν «Ζήτω ο αρχηγός! Ζήτω η Ελλάδα!», φωνάζανε: «Ζήτω ο μαϊντανός! Ζήτω η φασουλάδα!».

Δεν ακουγότανε βέβαια, γιατί οι φωνές τους μπερδευότανε με των άλλων παιδιών, μα ο Πέτρος που ήταν πλάι τους τους άκουσε και θύμωσε:

- Αν δεν πάψετε θα το πω στον κύριο, είπε στο Σωτήρη που ήταν δίπλα του στη γραμμή.

Ο Σωτήρης το 'ξερε καλά πως δεν θα μαρτυρούσε ποτέ, κι όμως το 'πε στους άλλους και τον βγάλανε «χαφιεδάκι». Πέρασε ολόκληρος μήνας, ώσπου να το ξεχάσουνε και να τον πάρουνε πάλι στην ομάδα του φουτμπόλ, κι ο Πέτρος πίστευε πως αν δεν ήτανε καλός τερματοφύλακας δεν θα του το 'χανε ποτέ συγχωρέσει. Για τον αρχηγό δεν τον ένοιαζε και τόσο, μα δεν ανεχότανε να κοροϊδεύουν την ΠΑΤΡΙΔΑ. «Η πατρίδα είναι η πιο μεγάλη αγάπη της ζωής μας». Το παρήγγειλε κι ο θείος Άγγελος, το 'λεγαν και τα βιβλία. Μα τούτος τώρα δα ο κόσμος που περνούσε βουβός, δεν έλεγε τίποτα για την πατρίδα που στέναζε. Δεν τραγουδούσαν τον Εθνικό Ύμνο. Δεν γράφανε τα λάβαρά τους «Ζήτω η Ελλάδα! Ζήτω το Έθνος!». Μόνο «ΠΕΙΝΑΜΕ». Δεν θυμάται ποτέ στην ιστορία να διάβασε ο Πέτρος για κανέναν ήρωα που να φώναζε «Πεινάω». Ακόμα και στην πολιορκία του Μεσολογγιού, που πέθαιναν στην πείνα, φώναζαν «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ». Η βουβή παράτα σταμάτησε απότομα, εκεί μπροστά του, αντίκρυ, κι αντίκρυ με τους καραμπινιέρους, Κλικ κλακ, τώρα θα χτυπήσουν. Ο Πέτρος περίμενε να δει τον κόσμο να κάνει μεταβολή και τις νοσοκόμες να γυρίζουν τα καροτσάκια πίσω. Να όμως που μια νοσοκόμα προχωρούσε αργά αργά. Μέσα στο καροτσάκι που σπρώχνει μπροστά της ήτανε ένας τραυματίας με τα δυο πόδια κομμένα. Θα χτυπήσουν, θα χτυπήσουν... Ο Πέτρος έκλεισε τα μάτια. Δεν ακούγεται τίποτα. Όταν τα ξανάνοιξε, οι καραμπινιέροι είχαν κατεβάσει τα όπλα. Όλα τα καροτσάκια ξεκινούν, μαζί κι οι ανάπηροι με τα δεκανίκια, κι ο κόσμος... σπάνε τη γραμμή των Ιταλών και προχωρούν.

ΤΙ ΣΥΝΕΒΗ

72η Συνάντηση Διακριτικού Δάσους

Ο κλάδος Λυκοπούλων ταξίδεψε στα όμορφα Ιωάννινα όπου πραγματοποιήθηκε η 72η συνάντηση πτυχιούχων Διακριτικού Δάσους. Οι παλαιότεροι πτυχιούχοι υποδέχτηκαν τους καινούριους στην Αγέλη του συστήματος Gilwell!

Ο κλάδος Λυκοπούλων της Γ.Ε. βάζει το καπέλο του και ταξιδεύει στην Ελλάδα. Σύντομα θα είναι και στην δική σας πόλη! Μείνετε συντονισμένοι.

Ρωτήστε του εφ. Κλάδου της Περιφερειακής Εφορίας σας για τυχόν αλλαγές που υπάρχουν στην μεθοδολογία, οι οποίες σας είναι χρήσιμες.

Για οτιδήποτε θελήσετε μην διστάσετε να επικοινωνήσετε μαζί μας στο: cubs@sep.org.gr